

JOKKAPIRTTI

Sano se

Oikaraisen kylälehti 2/2016

Sisältö:

- Etukansi: taidetta tekemässä Jokkapirtillä, kuva Eero Sirkka
- 2. Tapahtumia ennen ja jälkeen sodan
- 3. Puheenjohtajan palsta
- 4. Kesällä taiteentekijöitä työpajassa Jokkapirtillä
- 7. Kirpputori koululla 29. 6.
- 8. Metsätaitokilpalut Jokkapirtillä 17.9.
- 10. KKI-liikuntaryhmän retki Korouomalle 24.9.
- 12. Kansan tarinoita iltapuhteella
- 13. Yhteystietoja
- 14. Tapahtumia ja joukkoliikennettä
- 14-15. Jokkapirttiä uudistamaan

Lehden taitto: Eero Sirkka

Lehden julkaisija: Oikaraisen kyläyhdistys ry

Lehden paino: Pohjolan painotuote, Rovaniemi

TAPAHTUMIA ENNEN JA JÄLKEEN SODAN

KOLMEKYMMENTÄKUUSI VUOTTA SODAN JÄLKEEN

Aurinkoinen torstaipäivä oli kulunut jo iltapäivään ja koulutunnit olivat päättyneet, kun koulutaksi toi Oikaraisen kylän lapset Nivavaaran yläasteelta takaisin kotiin. Kaihuan perheen sisarukset saapuivat kotiin, joivat iltapäiväkahvit, ottivat välipalaa ja Jorma ja Marjatta tekivät yhdessä matematiikan tehtäviä.

Jorma meni ulos ja puuhaili yhtä ja toista. Viisitoistakesäinen, iloinen ja vilkas poika oli kuullut aikuisten keskustelevan saksalaisten sodanaikaisista ammuksista, joita oli löytynyt jopa aivan lähimetsistä. Lehdissä oli kirjoitettu ja armeija oli käynyt myös tuhoamassa paikan päällä am-

muksia. Oli kavereitten kanssa myös nähty niitä. Kotona ja julkisesti oli kielletty ehdottomasti koskemasta ammuksiin. Niistä oli ilmoitettava poliisille ensin, ja sieltä meni tieto armeijalle.

Mutta, mikä on kiellettyä, se eniten kiehtoo. Viisitoistavuotiaan mieli on utelias. Liiteriin piilotettu kranaatti poltteli: jospa nyt katson, mitä siinä on sisällä.

Yht'äkkiä maailma hajosi käsiin. Äiti oli shokissa, Marjatta-sisko juoksi tilaamaan ambulanssia, isä oli työmaalla Rovaniemellä. Ensi-

apuryhmä totesi, että mitään ei ollut tehtävissä. Loppu oli seurannut heti ammuksen räjähtäessä.

Tästä on aikaa kolmekymmentäviisi vuotta, kun Jorma Kaihuan nuori elämä sammui saksalaissodan jättämiin tuhoaseisiin.

Ammuksia löytyy edelleen alueilta, joilla saksalaiset pitivät varastojaan ja asemapaikkaansa. Onko armeija raivannut alueet, joissa mahdollisesti vielä ammuksia on vai toistuuko tarkastus? Kemijoen vesistön rannoille nousee aika ajoin tulvan ja jäiden mukana jopa ammuslaatikoita.

Kylämme viimeisin saksalaissodan uhri on Jorma Johannes Kaihua, s. 28.2.1966 - k. 10.9.1981.

Teksti, Enni Yliraudanjoki, kuva Kaihuan perheen kotialbumista

EPÄONNISTUNUT AUTOKAAPPAUS

Kotikyläämme ilmestyivät ensimmäiset Saksalaissotilaat keväällä 1941. Luonnollisesti he aluksi suunnittelivat sotilasyksikön sijoittumista kyläämme ja solmivat Suojeluskunnan kanssa vuokrasopimuksen Jokkavaaran pirtin käyttämisestä tukikohtana.

Olin itse oppaana sotilasryhmän tutustuessa Jokkalan takana si-

jaitsevaan Suojeluskunnan ampu-marataan, mutta sen jälkeen kului useita kuukausia ennen kuin Saksalaisjoukkoja alkoi ilmestyä Jokkavaaran maisemiin ja parakkeja nousta vaaran pohjoisrinteelle. Myös vanhan maantien, Jokantien, varteen nousi parakkeja auto- ym kalustoa varten. Myös tankkien suojat ja tallit sijoitettiin itäpuolelle vaaran. Polttoainetta varten kaivettiin metrin levyisiä ja syvyisiä oja, joissa polttoaine-

tynnyrit olivat suojassa.

Vaikka myöhemmin ystävystyimme Saksalaisten kanssa, oli tilanne aluksi jännittynyt. Muistan hyvin kun isäni ja kylän miesväki ihmettelivät ääneen, että "mitä varten ne tänne tulivat?" Kaikesta oli helppo havaita, että Saksalaisten tuloa ei pidetty hyvänä, eikä se aikuisia miellyttänyt.

Tästä kaikesta kai johtuikin, että puuhatessamme naapuris-

HYVÄT OIKARAISEN KYLÄLEHDEN LUKIJAT

Oikaraisen kylällä elämme nyt aikaa, kun 100 vuotta toimineen koulun käynnin aika omalla kylällä on lakannut. Koulun tilojen siirtyminen pois käytöstämme on tuonut epävarmuutta erilaisten liikunta- yms harrasteryhmien toimintaan. Tilojen käytöstä on neuvoteltu elokuusta lähtien kaupungin edustajien kanssa. Liikuntaryhmät voivat kokoontua ilman eri korvausta liikuntasalissa. Liikuntasalissa tapahtuvaa toimintaa voidaan myös lisätä, mikäli aktiivisia vetäjiä ja käyttäjiä löytyy. Tilojen ahkera käyttö tuo varmuutta liikuntasalin käytön jatkuvuuteen.

Entinen nuorisotila on toiminut kyläyhdistyksen, 4H-kerhon ja joidenkin yhdistysten kokoon-tumistilana. Tämän tilan kaupunki on nyt päättänyt osittaa kyläläisten käyttöön edelleen vuosit-taista korvausta vastaan. Kyläyhdistyksen hallitus päätti sitoutua tilojen vuokraamiseen, mikäli korvaus ei ole kohtuuton. Kyläyhdistykselle on runsaasti erilaista arkisto ja muuta materiaalia, jolle pitää olla lämmintä tilaa säilytykseen ja käyttöön. Nuorisotilan kaikki pelit, karaokelaitteet, tv ja muut pelit ovat myös kyläyhdistyksen omaisuutta. Tiloista voidaan luopua, mikäli kylältä saadaan käyttöön muuta, vastaavaa tilaa.

Kyläyhdistys on ostanut Kemilän rakennukset tilaliikelaitokselta 100€:n hintaan. Kemilän re-montti on nyt valmistunut ja kyläyhdistys voi vuokrata tiloja sekä pirttiä että saunarakennusta. Kemilän tontti on vuokrattu kaupungilta 30 vuodeksi. Ranta ja laavu eivät ole kyläyhdistyksen vuokraamalla tontilla, vaan Kemijoki oy:n maalla. Koko alue on kaavoitettu virkistys- ja ulkoilu-alueeksi, josta syystä kaupunki ei voi myydä Kemilän tonttia. Neuvottelut Kemilän rakennusten ostosta ja tontin vuokrauksesta on aloitettu kaupungin kanssa vuonna 2013 ja nyt sitten saatettu loppuun.

Oikaraisen kylä tunnetaan aktiivisena ja toimeliaana kylänä. Kemilän remontti on hyvä esi-merkki yhteistyöstä ja talkoohengestä. Erityiskiitokset remontin etenemisestä Tapani Yliant-tilalle, Antti Sandgrenille ja Puhakan perheelle. Marjetan-toritapahtuman järjestämiseen on osal-listunut iso joukko talkoolaisia, kiitokset heille kaikille.

Olen nyt toiminut kaksi vuotta kyläyhdistyksen puheenjohtajana. Mielestäni asioita on hoidettu hyvässä yhteisymmärryksessä, toivottavasti niin myös jatkossa. Omalta osaltani en ole enää käytettävissä puheenjohtajan tehtävään lastenlasteni hoitoavun vuoksi, he kun asuvat Oulussa ja Helsingissä.

Yhteistyöstä ja luottamuksesta kiittäen Sinikka Suorsa

samme Tapiossa asuvan ikä-toverini Niemelän Osmon kanssa kotini läheisyydessä havaitsimme Saksalaisen henkilö-auton menevän kohti ampumarataa sisällä neljä upseeria. Tuolloin välähti mieleemme, että otetaanpa niiltä auto pois. Haimme lapiot ja 9-vuotiaan tarmokkuudella kaivoimme 30 senttiä syvän ja saman levyisen ojan poikki tien. Nostimme hiekat vastapuolelle ja arve-

limme, että siihen se auto py-sähtyy. Sen jälkeen menimme pensaikkoon odottamaan auton paluuta ja pianhan se tulikin. Etupyörät putosivat ojaan ja matka pysähtyi. Harmiksemme upseerit eivät jättäneetkään au-toa ja lähteneet kävellen tuki-kohtaansa, vaan potkivat hiekkaa pyörien alle ja työntäen aut-toivat auton kaivamamme ojan yli.

Loppuratkaisu oli Osmolle ja minulle oikeastaan helpotus,

sillä jo silloin kun sotilaat eivät jättäneetkään autoa meidät valtasi pelko, että taitavat etsiä "ojurit" käsiinsä, ja mitä siitä sitten saattaisi seuratakaan? Pelkomme oli siis turha, mutta helpotukseksemme totesimme, että autokaappaus ei ainakaan 9-vuotiaalle oikein onnellisesta ratkaisua saanutkaan.

Teksti, Hannes Viiri

KESÄLLÄ TAI- TEEN TEKI- JÖITÄ TYÖ- PAJASSA JOKKA- PIRTILLÄ

Kuusi oppilasta oli Laura Auran opetuksessa 11. ja 12. kesäkuuta 2016. Ensimmäisenä päivänä verryteltiin aluksi kädet irti liiasta kontrollista. Verryttelyn jälkeen mielenkiintoista oli myös tapa työstää teosta parityöntä - annettiin oman alkutyön jälkeen työparille täydennettäväksi - minkä jälkeen "omistaja" viimeisteli työn lopulliseen asuunsa. Tämän jälkeen pohdittiin, mitä mikäkin teos toi mieleen muille kuin sen tekijälle ja sitten tekijä koosti tämän palautteen omin sanoin runoksi tai muuksi sanalliseksi esitykseksi.

Ennin teos (kuva yllä oikealla) runomuodossa:

***Kukat kesämekkonni helmassa,
olenko rietas?***

***Hauskat kukat, auringossa
olen vahva.***

Hannelen teoksen
(kuva oikealla)
runomuoto:

***Hillamättäänä sädeh-
din, sydämen leikkiä,
pääskyjen työnä pidän.***

*Kuva yllä: Ennin lopullinen työ 11.6. (työparinaan Hannele)
Kuva alla: Hannelen lopullinen työ (työparinaan Enni).*

Anjan teoksen
(kuva oikealla)
runomuoto.

*Luonnossa kuljen.
Kuljen mielelläni
varsinkin
vesisateessa.
Vesi vihmoo kuusi-
kossa mahtavasti.
Ja on tila olla,
hengittää, kosket-
taa ja painaa poski
poskea vasten.*

*Kuva yllä: Anjan lopullinen työ (työparina Eero)
Kuva alla: Eeron lopullinen työ (työparina Anja)*

Eeron teoksen
(kuva oikealla)
runomuoto.

*Viivähdän
matkallani
lammen rataan.
Rantaveden
sameudessa uivat
kuivuneet lehdet
ovat kuin muistojen
kosketuksia,
matkallani
huomiseen.*

Kuvat teoksista: Eero Sirkka

Rauhan teoksen
(kuva oikealla)
runomuoto.

**Mystinen
aamunkajo
Jotain
odottamatonta
tapahtuu
Lämmin tunteellinen
hämärä ilta,
täältä minä tulen
Soutaja istuu ja onkii
mietiskellen
elämän kulkua**

**Orvokkini
"Orvokkini
tummasilmä
kultasydän pieni.
Katsot aina lempeästi,
kun käy luokses tieni"**

*Kuva yllä: Rauhan lopullinen työ (työparina Elma)
Kuva alla: Elman lopullinen työ (työparina Rauha)*

Elman teoksen (kuva alla oikealla)
runomuoto.

Ruusutarha

***Olen matkalla,
paljon nähtävää,
mutta ylitse muiden
yksi: ruusujen
runsaudensarvi.
Tämä tarha kutsuu
ja puhuttelee,
on loistossaan.
En malta
pois lähteä, haluan
viipyä täällä vielä.
katselemassa
kissojen leikkiä
ruusujen keskellä.
Kirjoitan
elämäkseni
muistiin.***

Paras matkamuistoni!

Kuvat teoksista: Eero Sirkka

KIRPPUTORI KOULULLA 29.6.2016

Kauempaakin tultiin katso-
maan, josko koululta löytyi-
si jotain kotiin vietävää.

Toisille löytyi, toisille ei.

Teksti ja kuvat, Eero Sirkka

METSÄTAITO- KILPAILUT JOKKA- PIRTIN MAASTOSSA 17.9.2016

Jo perinteeksi muodostunut, Rovaniemen Metsänhoitoyhdistyksen metsäpäivä, järjestettiin tänä vuonna viikkoa ennen hirvenpyynnin aloitusta Jokkapirtillä ja sen lähimaastossa.

Metsäpäivän aikana metsänomistajat ja muut vierailijat pääsivät kokeilemaan taitojaan metsätaitoradalla, ammuntauksella, kuulemaan ajankohtaisia metsäasioita ja tutustumaan näytteille asettelijoiden kalustoon. Myös koko Metsänhoitoyhdistyksen väki oli paikalla ja monet metsäasiat käytiin päivän aikana läpi.

Ruokailusta vastasi Sierijärven metsätysseura ja kahvituksen hoitivat Oikaraisen Hakan naiset. Hirvenlihakeitto maistui kaikille ja itse leivottu pulla ja vastakeitetty kahvi saivat hymyn metsäväen

huulille.

Ajankohtaiskatsaus veti salin täyteen kuuntelijoita, kun Jari Turunen esitteli BRP- konsernin toimintaa, MTK Lapin kenttäpäällikkö Samuli Kokkonen toi MTK:n terveiset ja Pekka Lehto puhui Metsänhoitoyhdistyksen valtuustovaaleista.

Päivän päätteeksi salissa suoritettiin metsätaitoilun palkintojen jako.

Kokonaisuudessaan päivä sujui erittäin mallikkaasti ja kelit suosivat kävijöitä. Iso kiitos kaikille järjestäjille, talkkari Tapanille, Sierijärven metsästysseuran porukal-

le, Hakan naisille, Koneliike Korteniemelle, Komatsu Forestille, SPR Rovaniemen osastolle ja kaikille vierailijoille!

Teksti, Aleksi Junttila, kuvat Eero Sirkka

KKI-LIIKUNTARYHMÄN RETKI KOROUOMALLE

24.9.2016

Edellisessä lehdessä ennisteltiin, että seuraavana retkikohdeena saattaa olla Korouoma. 24.9.2016 toteutettu retki oli varmaankin vaativin tähän mennessä. Pieni tiikusade ei retkeläisiä haitannut, vaikka askeleet oli otettava vähän huolellisemmin, jotta pahemilta liukastumisilta vältyttiin. Kulkemamme reitti näkyy kuvassa vasemmalla.

Kartan oikeasta yläreunasta tulimme kolmella autolla kimp-pakyydein kartan alareunaan, mistä sitten alkoi patikoiminen.

Kuvassa vasemmalla olemme jo laskeutuneet Korouoman kanjoniin ja ihmettelemässä, mihin on oikein tullut ryhdytyksi. "Yli 80-kymppiset" päättävät, että retki on heille turhan raskas - taidamme jäädä tulistelemaan ja katsomaan maailman menoa. "Nuoret" päättävät kiertää kartassa näkyvän reitin, edetä ensin kanjonin pohjalla, kiivetä sitten ylös ja palata osa paluumatkasta kanjonin reunamamalla, eli karttaan alleviivatun Julmakallion kautta takaisin laavulle.

Kuvassa vasemmalla olemme vielä lähtökuopissa laavun maisemissa. Kannuksesta linja-autolla tulleen nuorisoryhmän vetäjät kertovat omista suunnitelmistaan. Toki ne jonkin verran olivat toista kuin meillä.

Alhaalla vasemmalla edetään jo kanjonin pohjalla virtaavan joen rannalla. Toisessa kuvassa on maisemaa samaiselta paikalta, kun katse on käännetty kulkusuunnassa oikealle.

Kuvassa oikealla olemme kohdanneet Korouman todellisuuden. Kun eteneminen ei enää ollut vaakasuoraa, tuntui se myös hengityksessä - tallentuen myös retkestä tehtyyn videotallenteeseen kuvaajan puuskuksena. Miltähän nousu olisi tuntunut, jos portaat olisivat puuttuneet? Jo toisaalta: miltä takaisin kanjoniin palaaminen mahtaa tuntua, kun siellä ei ole portaita? No, ylös päästiin, pysyteltiin riittävän kaukana jyrkänteen reunasta, malttaen ihailta myös ylhäältä avautuvia maisemia, kuva alla.

Enemmän tai vähemmän väsyneenä itse kullekin maistui sitten lätyt ja kahvit, kun oli niiden aika laavulle palaamisen jälkeen. Eikä laavulle jääneiläkään aika ollut tullut pitkäksi: vaeltajia oli ollut liikkeellä muitakin.

Seuraava retkikohteemme on todennäköisesti Miekokjärvi (enssi kesänä) ja silloin kohde ei ole näin haastava kuin tällä kerralla. Oli kohde haastava tai ei, on retkestä aina tehtävissä itse kunkin kunto huomioon ottava.

Teksti ja kuvat: Eero Sirkka

Nykypäivän ihmisille radion, television, sanomalehtien ja kirjojen aikakaudella on vaikea ymmärtää miten vapaa-aika ennen kului, kun iltojen pimetessä ei rekien ja muiden puhdetöitten tekokaan enää onnistunut. Kuitenkin silloinkin elettiin ja niinpä monet tarinoiden isikijät saivat oivan kuulijakunnan pirtti-iltojen iloksi leikkien ja tarinoiden muodossa. Kuullut tarinat saivat sitten usein ”siivet selkäänsä” ja hieman muotoa muuttaneina jatkoivat kulkuaan kylästä toiseen. Tähän sarjaan kuuluvat myös kauhutarinat, joitten aihe liittyi vainolaisen usein toistuneeseen tuloon hävitysretkille. Historian tosiasioihin kuuluneet ”vihavenälästen” tuhotretket esim. 1589 ja 1611 jolloin mm. Rovaniemen kirkko ja talot poltettiin, olivat pohjana kauhutarinoiden synnylle.

Oikaraisen talon tarina

Historian kertomana on säilynyt Muurolasta kotoisen olevan valtiopäivämies Isak Hoikan kertomus vuodelta 1903. Sen mukaan Oikaraisen talossa oli kuultu ja tottovalkea oli ilmi antanut, että vihavenäläiset olivat Auttinniemellä tulossa. Isäntä laitatti ruokapöytänsä parasta mitä löytyi ja juomiseksi viinaa, koska hän tiesi venäläiset juupoiksi. Sitten isäntä komensi kotiväkensä metsässä olevalle piilopirtille ja jäi itse kotiin.

Oli kesä ja isäntä vartioi jokitörmällä ja vihdoin huomasi, että nyt tulee lasti miehiä veneellä alas. Pirtin lattian alla oli kellari jonka päällä lattiassa luukku. Kerronnan mukaan Ukko Oikarainen työntyi kellariin ja otti kirveen mukaansa. Kun ryssät tulivat pirttiin ja näkivät, että pöytä oli katettu viinon kera, he sanoivat: ”Ai jai pikku mies meille ruuvat laitto, itse metsäh

mäni.”

Ukko kuunteli lattian alla kätöksässä ryssäin syöntiä ja juontia. Pian ne juopuivat niin että nukahtivat mikä minnekin pitkin latioita. Siellä Ukko Oikarainen kuunteli ja sitten kuuli, että kaikki nukkuivat, hän nousi kellarista ja kulki mies mieheltä kirveen kanssa ja tappoi kaikki ryssät.

Tämän tapaisia tarinoita on Kemijokivarresta kerrottu paljonkin kuten muualtakin Suomesta. Niinpä piispa Henrikin surma Köyliöjärven jäällä talonpoika Lallin toimesta kuulunee samaan luokkaan. Monille tarinoille on tyypillistä se, että suomalaiset kykenivät kylmäpäisyydellään, älykkyydellään ja viekkauksella usein selviytymään ylivoimaisesta vihollisesta.

Körkön isäntä tappoi kaikki

Toinen tarina Oikaraiselta on Niskan isännän Juho Niskan kertomana vuodelta 1903 säilynyt. Sen mukaan Vihavenäläiset olivat laskeneet Kuusamon kautta Korojokea ja tulleet Kemijoelle. Näitä laskijoita lienee ollut seitsemän. Ne tulivat Körkölle ja totto-tuli oli jo edeltäpäin kertonut, että joukko on tulollaan. Niinpä Körkössä oli valmistettu ruoka ja katettu pöytä.

Venäläiset kiittelivät, että tämä on hyvä talo, jossa vieraita kunnioidetaan. Körkön ukko oli kuunnellut kiukaalla ja varustanut sinne suolavesikiulun. Miesten parhaillaan syödessä hypäsi ukko alas kiulun kanssa ja paiskasi suolaveden syömämiesten silmille. Isäntä oli myös varustautunut koivukangella,

jolla sitten tappoi kaikki. Körkkö oli tarinan mukaan ollut vahva ja mainio mies.

Kovat tarinat kutittivat selkäpiitä

Oman kylän mies Heikki Seppälä on myös muistellut vuonna 1903 nuoruusajalla kuulemiaan aikuisten kertomia pelottavia tarinoita. ”Kun me lapset kysyimme, vieläkö semmoinen aika tulee, niin vanhat sano: Jumala varjelkhon teitä raukkoja selälaista aikaa näkemästä.”

Heikki Seppälän muistelun mukaan olivat kerran taas vihavenäläiset tulleet veneellä jokivartta pitkin. Ne olivat tavanneet Ala-Mommon ukon, joka oli lähtenyt poikiensa kanssa niittyaitaa korjaamaan. Ne olivat yrittäneet pakoon, mutta vihavenäläiset olivat ottaneet ne kiinni ja Mommon äijärukka oli tuotu suurelle kalliolle keskellä jokea ja kitutettu surkeasta. Siihen kalliolle se ukko raukka oli kuollutkin. Sitten ne olivat lykänneet rautapiikit kantapäistä ihan tänne sääriin asti.

Tätä kertoessa ne vanhatkin itkivät ja meitä kakaroita pelotti hirviästi. Sitten ne kertoivat vihavenäläisten vielä puhkoneet äijän silmätkin ja jättäneet raavon siihen kalliolle. Siittä lähtien kalliion nimeksi tuli Mommonpaasi, jonka tukkilaiset ovat myöhemmin ampunhet mäsäksi.

Nämä tarinat on koonnut Hannes Viiri

YHTEYSTIETOJA

Oikaraisen kyläyhdistys

Puheenjohtaja: Sinikka Suorsa
040 5116327
sihteeri Marjo Puhakka, **Pajuojantie 16**
97610 Oikarainen

Hallitus kokoontuu joka kuukauden kolmas keskiviikko klo 18 nuorisotilassa. Kaikki kyläläiset ovat tervetulleita kokouksiin.

Liittyminen kyläyhdistyksen jäseneksi: täytä jäsenhakemus (alla) ja toimita sihteerille (osoite yllä).

Merkitse sähköpostiosoitteesi lomakkeeseen, jotta saat ajankohtaisen tiedon nopeasti sähköpostilla. Käytämme tiedottamiseen: sähköpostia, kyläyhdistyksen nettisivuja, Oikaraisen kyläyhdistyksen facebook sivuja. Oikaraisen kyläyhdistyksen facebook sivuja voi käyttää myös kylän muutkin seurat ja yhdistykset julkisista tapahtumista tiedottamiseen.

Jäsenmaksut (2016): 5 € henkilöltä tai 20 € perheeltä. Yritysjäsen 100 €. Jäsenmaksut maksetaan tilille FI11 5644 1850 0164 93 tai esim. Marjetantori -tapahtuman aikana.

Muita yhdistyksiä

Oikaraisen Haka ry Risto Koivula 0400415647
- liikuntaryhmien vetäjät ja kokoontumisajat, ks. lehden takakansi

Oikaraisen Martat Sinikka Suorsa 040 5116327
Marttailat 2 viikon välein torstai-iltaisain

Oikaraisen Erä- ja Kalamiehet ry Ari Karvo 0400 694671

Oikaraisen Jahti Kimmo Körkkö 040 5173567

Tahtaman kalamiehet Taisto Viiri 050 3226356

Kuohungin luppoveikot Jorma Kiviniemi 0400 695405

Sierijärven metsästysseura ry Risto Koivula 0400 415647

Kurivaaran Kalamiehet Pertti Maununiemi 0400 970435

Jos yhteystiedot muuttuvat, ilmoitathan siitä kyläyhdistykselle, jotta seuraavaan kylälehteen ei jää vanhentuneita yhteystietoja.

Leikkaa _____

Jäsenhakemus Oikaraisen kyläyhdistyksen jäsenyyttä voivat hakea kylässä vakituisesti tai vapaa-aikanaan asuvat henkilöt. Perheenjäsenet voivat liittyä samalla, tiedot kääntöpuolelle.

Haluan liittyä Oikaraisen Kyläyhdistys ry:n jäseneksi, paikka ja aika: _____

Hakijan nimi: _____ ja omakätinen allekirjoitus _____

Jakeluosoite: _____

Postinumero ja -toimipaikka: _____

Puh: _____

Sähköpostiosoite

TULEVIA TAPAHTUMIA JA JOUKKOLIIKENNETTÄ

Kokouksia

Oikaraisen Hakan sääntömääräinen syyskokous 6.11.16 klo 18.00 Jokkapirtillä.

Päätetään myös Jokkapirtin remontista. **Tervetuloa** päättämään Jokkapirtin tulevaisuudesta. Ks. myös kuvat ja teksti alla ja seuraavalla sivulla.

Muita tapahtumia

Kauneimmat joululaulut Somosen kirkolla 14.12.

ja 22.12. Oikaraisen koulun liikuntasalissa (paikka voi vielä vaihtua)

Joulumyyjäiset Jokkapirtillä 17.12. (suunnittelu 3.11. 18.00)

KAUPUNGIN PALVELULINJA LIIKENNOI

Reitit ovat joukkoliikennettä ja ajetaan vain, jos niihin tulee ennakkoon kuljetustilauksia. Tilaukset on tehtävä edellisenä päivänä ennen klo 15:00. Matkat tilataan Matkapalvelukeskuksesta (016-3226900) ja nämä asiointi – ja palvelulinjakuljetukset ovat kaikkien asiakkaiden käytettävissä.

Uudet aikataulut tulevat voimaan 1.1.2017 alkaen ja julkaistaan Rovaniemen kaupungin nettisivuilla ja lehdissä. Alla ote kaupungin palvelulinjan liikennöintiä koskevasta luonnoksesta:

PALI 8: Oikarainen-Koskenkylä-Saarenkylä-Rovaniemi

- Torstaisin Oikaraisesta klo 10.00 ja paluu Saarenkylästä klo 12:00

- [reitti tarkemmin:] Oikarainen-Koskenkylä-LKS (tarvittaessa)-Rovaniemen keskusta-Saarenkylä ja takaisin klo 12:00

Linja/työmatkaliikenne:

Autti (Pirttikoski) - Rovaniemi - Autti (Pirttikoski) (Kutilan liikenne)

Liikennöidään kouluvuoden aikana arkipäivinä maanantaista perjantaihin

Reitti aamulla: Pirttikosken kauppa klo 6.20 - .. - Oikarainen n. klo 7.10-

- Valtatie 4 - Kittiläntie - Rovakadun jatke - Poromiehentie - Ruokasenkatu n. klo 7.35

Reitti illalla: Ruokasenkatu/Lyseo klo 16.15 - Rovakadun jatke - Valtatie 4 - Kuusamontie - Oikarainen n. klo 16.40 -

Tiedot kylälehteen toimitti: Hilpi Ahola ja Emilia Mikkonen

JOKKAPIRTTIÄ UUDISTAMAAN

Sivulla 15 on 1980-luvulla otettuja kuvia Jokkapirtin menosta ja meiningistä. Tulevan vuoden aikana Oikaraisen Hakan on määrä kun-

nostaa Jokkapirttiä EU-rahoitteisesti maalämmöllä lämpiäväksi. Remonttiin liittyen pyydetään myös kyläläiset mukaan pohtimaan, minkälaista toimintaa pirtille halutaan. Yksi syy tähän uudistamiseen on ollut epävarmuus siitä, kuinka kauan liikuntaryhmät voivat jatkaa kokoontumis-

taan koululla. Syksyllä näytti vielä siltä, että ainoa ratkaisu on ryhmien siirtyminen Jokkapirtille. Sitten kaupunki on luvannut, että liikuntaryhmät voivat jatkaa koululla, "toistaiseksi".

Edellisen kerran Jokkapirtillä takoiltiin isommin 1980-luvun

Leikkaa _____ Samalla jäsenyyttä hakevat perheenjäsenet _____

Nimi _____

Sähköposti: _____ Puh _____

Nimi _____

Sähköposti: _____ Puh _____

Nimi _____

Sähköposti: _____ Puh _____

alussa. Lapin Kansa uutisoi aiheesta 4.9.1983: "Oikaraisen kylä talkoilee Jokkapirtin jouluksi. Oikaraisen Haka juhlii ensi joulukuun 4. päivänä syystä. Tuolloin tulee kuluneeksi 30 vuotta seuran perustamisesta. Juhlapäivänä on myös tarkoitus saada kuntoon työn alla oleva seurantalo. Rapistuneesta maamiesseurantalosta on nousemassa nykyaikainen urheilutalo. ..."

Mustavalkoiset kuvat sivulla alinna ovat Lapin Kansan aihetta käsittelevistä artikkeleista, jotka Pentti Keskipoikela on koonnut kattavaksi Jokkapirtin lehtileikekokoelmaksi.

Kyläläiset pohtimaan pirtin tulevaa toimintaa

Kuva oikealla: veneen tekijät, ja alla: Jokkapirtillä miehet misseinä ja lentopalloa (kuvat pirtin albumista)

Oikaraisen Haka ottaa vastaan myös lahjoituksia remontin kustannusten kattamiseksi. Tervetuloa mukaan päättämään siitä, miten Jokkapirtti nykyisin parhaiten palvelisi kyläläisiä.

Palataan aiheeseen seuraavassa lehdessä, joka ilmestyy tulevana keväänä. Toivottavasti silloin on positiivista kerrottavaa, eivätkä uhkakuvat kylän näivettymisestä koulun lakkattamisen seurauksena ole johtaneet tälle itseään toteuttavan ennusteen tielle.

Teksti ja kuvat: Eero Sirkka (kuvat tekstissä mainituista lähteistä)

man uhrautuvaa talkootyötä ei Jokkapirtin kunnostuksesta olisi tullut mitään.

Oikaraisen viki on kutsuta talkoita talkoita, ennen kuin urheilutalo päättää kunnostuksen joulukuun 30-vuotisjuhliensa. Saati Hyvösten ja Astero Ylämäen seurassa ei voisi.

KOULULLA TÄHÄN ASTI KOKOONTUNEET RYHMÄT:

- Alle kouluikäiset, Su, 18.00 - 19.00, Nadja Ahonen 040 7185584
- Kouluikäiset, To, 18.00 - 19.00, Jyrki Vähärautio 040 5502648
- KKI-ryhmä, Ti, 18.30 - 20.00, Tuula Sirkka 040 7053274
- ikäihmisten ryhmä, Ke, klo 10.15 - 11.15
- Wau-kerho (0-4 luokkalaiset), Ke, 13.15-14.15 (ks. www.way-ry.fi)
- 4H- kerho, Ke, 17.00 - 18.30